

வினாயாட்டுப் போட்டியை வேம்படி மகளிர் கல்லூரி மாணவிகள் பகிஷ்கரிப்பர்!

18-6-76 வெள்ளிக்கிழமைன்று வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் வினாயாட்டுப் போட்டி நடைபெறுகிறது. இப்போட்டியின் பிரதம அதிதியாக யாழ் அரசாங்க அதிபர் கல்லூரி அதிபரால் அழைக்கப்பட்டுள்ளார். யாழ் அரசாங்க அதிபர் பிரதம விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டதை ஆட்சேபித்து மேற்படி கல்லூரியின் தன்மான முள்ள தமிழ் மாணவிகள் மேற்படி வினாயாட்டுப் போட்டியை பகிஷ்கரிக்க முடிவு செய்துள்ளனர்.

கிறையில் தமிழ் இளைஞர்கள் ஆண்டுக்கணக்காக விசாரணையின்றி அடைத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதை ஆட்சேபித்தும், உலகத் தமிழ் மாநாட்டு தியாகிகளின் நினைவுச் சின்னம் அடித்து உடைக்கப்பட்டதைக் கண்டித்தும், மேற்படி கல்லூரி மாணவிகள் இந்தப் பகிஷ்கரிப்பை நடத்துகின்றனர்.

சென்ற ஆண்டும் அரசியல் அதிகாரி திரு. அருளம்பலம் வினாயாட்டுப் போட்டிக்கு அழைக்கப்பட்டதை எதிர்த்து இந்தமாணவிகள் பகிஷ்கரிப்பு நடத்தியது தெரிந்ததே.

18-6-76 பகிஷ்கரிப்பின்போது, வேம்படி மாணவிகளுக்கு ஆதரவாக யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வேறு சில கல்லூரி மாணவ மாணவியரும் பகிஷ்கரிப்பில் ஈடுபட உத்தேசித்தள்ளாரினாரம்.

இதற்கீரன்

BUTANTIRAN

விலை சதம் 60. தொலை பேசி : 23411

நிறுவியது! 1947.

வள்ளூவர் ஆண்டு 2007 வைகாசி-31, ஜ. ஆகிர்-14 (13-6-76) ஞாயிறு புத்தகம் 30, இதழ் 15

கூட்டுச்சேரா மாநாட்டுக்கு உலக விடுதலை இயக்கங்களுக்கும் அழைப்பு!

ஆகஸ்டில் இலங்கையில் நடக்கவிருக்கும் கூட்டுச்சேரா நாடுகளின் உச்சி மாநாட்டில் கலந்துகொள்ளும்படி பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கம், சிலி விடுதலை இயக்கம்போன்ற வெளி நாட்டு விடுதலை இயக்கங்களுக்கும் அழைப்பு விடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அந்த நேரத்தில் தமது பிறப்புரிமையாகிய இன விடுதலையைக் கோரிய தமிழ் இளைஞர்கள் நீதி விசாரணை ஏதுமின்றி கூட்டுக்குள்ளே பல ஆண்டுகளாக அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உரிமைகோரியதமிழ் இளைஞர்களை இவ்வாறு விசாரணையின்றி ஆண்டுக்கணக்காக சிறைக்குள் தள்ளி கொடுமைப்படுத்திவரும் இலங்கை அரசின் முகமுடி கூட்டுச்சேரா நாடுகளின் உச்சி மாநாட்டின்போது இங்தவரும் வெளிநாட்டு விடுதலை இயக்கங்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு முன்னால் கிழித்தெறியப்படுமா? அல்லது அதற்குள் இந்த இளைஞர்கள் விடுதலை செய்யப்படுவார்களா? என்ற கேள்வியை அரசியல் வட்டாரங்கள் எழுப்புகின்றன.

ஆனால் கூட்டுக்குள்ளே கிடக்கிறார்கள் இன விடுதலை கோரிய தமிழ் இளைஞர்கள்!

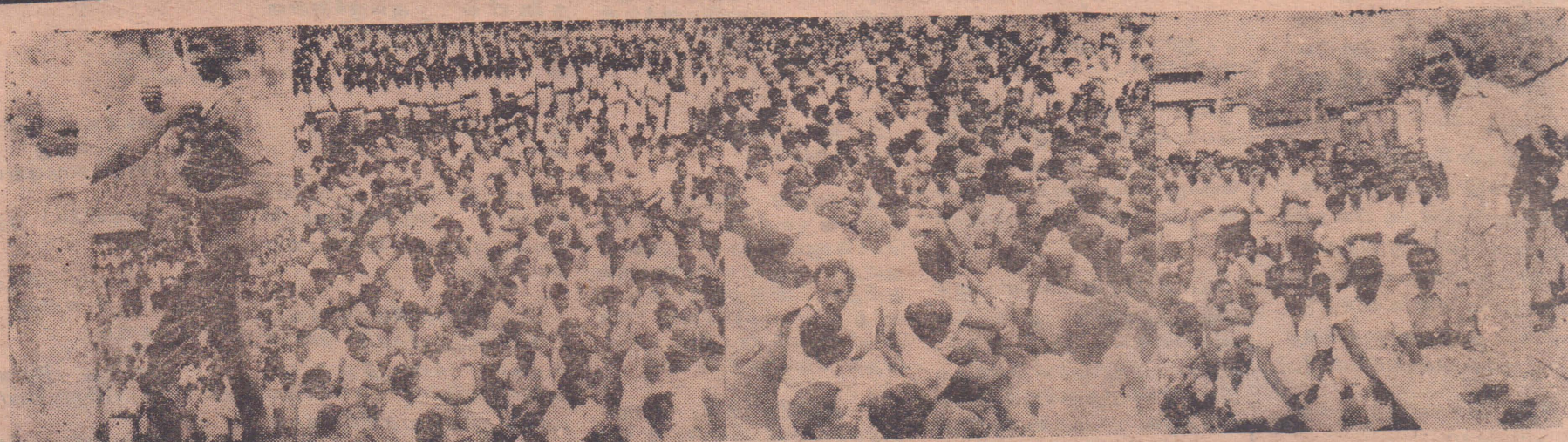
ஆள்வோரின் கபடநாடகம் அம்பலமாகுமா? அன்றேல் அதற்குள் இளைஞர்கள் விடுதலையாவார்களா?

1972ம் ஆண்டு மே மாதம் 22ம் திகதி புதிய குடியரசு அரசியல் சட்டம் நிறைவேறிய நாள் முதல் கடந்த நான்காண்டுகளாக தமிழ்

இளைஞர்கள் சிறைச்சாலைகளை நிரப்பி வருகிறார்கள். உரிமையும் இன விடுதலையும் கோரிய தமிழ் இளைஞர்களை இலங்கை அரசு கைது செய்து நீதி விசாரணை ஏதுமின்றி அவசரகாலச் சட்ட விதிகளின்கீழ் தடுப்புக்காவலில் வைத்துக் கொடுமைப்படுத்திவருகிறது.

கவிஞர் காசி ஆனந்தன், வண்ண ஆனந்தன், மாவை சேனாதிராசா ஆகியோருள்ளிட 42 தமிழ் இளைஞர்கள் ஏறத்தாழ மூன்று ஆண்டு சிறைவாசத்தின் பின்னர் எதுவித வழக்கும் அவர்கள் மீது போடப்படாத நிலையில் சர்வதேச இயக்கமான 'அம்னெஸ்டி இண்டர் நாஷனலின்' தலையீட்டாலும், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி -8-ம் பக்கம் பார்க்க

அஞ்சாநெஞ்சன் சிவகுமாரனுக்கு அஞ்சலி!

5.6.76ல் உரும்பரையில் நடைபெற்ற தியாகி சிவகுமாரன் நினைவு அஞ்சலிக் கூட்டத்தில், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் செயலாளர் நாயகம் நாவலர் அமிர்தலிங்கம் சிவகுமாரன் சிலைக்கு மாலை சூடுவதையும் கூட்டத்தில் திரண்டிருந்த பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களில் ஒரு பகுதியினரையும், நினைவு தினக் கூட்டத்தில் மூதூர் ரா, உ. திரு. க. தங்கத்துரை உரை நிகழ்த்துவதையும் படத்தில் காணலாம். —படப்பிடிப்பு: ஏ. வி. மகாலிங்கம்

சுதந்திரம் பிறப்புரிமை என்பதைச் சொல்லளவில் மட்டுமன்றி அனுபவத்தினாலும் உணரவேண்டுமெனின் தடுப்புக்காவலிலோ சிறைக் காவலிலோ இருத்தல் இன்றியமையாதது. திருமதி சீர்மா பண்டாரநாயக்கா அம்மையாரின் ஆட்சியில் அவரின் விருந்தினராகக் கொழும்பிலுள்ள பாசர் வீதித் தடுப்பு முகாமில் நான் அடைக்கப்பட்டிருந்த பொழுது இந்தக் கருத்துத்தான் தலை தூக்கிற்று.

எந்த நேரத்திலும், எந்த இடத்திலும், எவர் முன்னிலையிலும், எவ்வித அச்சமுமின்றி விரும்பிய எதையும் கூறும் வாய்ப்பும் வன்மையும், எதையும் கண்டிக்கும் துணியும் பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கு உண்டு. தேசிய அரசுப் பேரவையில் பிரதம அமைச்சர்தொடக்கம் எல்லா அமைச்சர்களையும் தட்டிக்கேட்கும் வாய்ப்பும், அமைச்சர்களும் அவர்களுடைய பொறுப்பிலுள்ள உத்தியோகத்தர்களும் செய்யும் தவறுகளையோ அநீதிகளையோ அஞ்சாமலும் அசையாமலும் எடுத்துக் காட்டி இடித்துரைக்கும்

உரிமையும் பாசர்மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உண்டு. மக்களின் பிரதிநிதிகளை ஓர் அரசாங்கம் அரசியல் போராட்டத்தை நடத்தியமைக்காகத் தடுப்புக்காவலிலோ, சிறையிலோ வைக்கிறதெனின் மக்களிடமிருந்தும் பாராளுரைச் சிறையிலிடுவதாகவே கொள்ளப்படும்.

இலங்கையை இன்று திருமதி பண்டாரநாயக்கா அவசர காலச் சட்டங்களாலேயே அடக்கி ஆளுகின்றார். முழு ஆட்சிக்காலமும் அவசரகாலச் சட்டங்களின் துணைகொண்டு ஆண்டார் என்ற பழிச்சொல்லுக்குத் தம்மை ஆளாக்கி வருகின்றார் அவர். அவரும் அவருடைய அமைச்சர்களும் பரிவாரங்களும் துள்ளிக்குதித்தாலும் அவசரகாலச் சட்டங்களின் துணையின்றி நாட்டை ஆள முடியாத அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கம் என்பதை உலகம் மூழுவதும் அறியும்.

தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை நகர்த்தி காக்கும் அவசரகாலச் சட்டங்களை ஆக்கப்பட்டுள்ளன;

இந்தச் சட்டங்களின் துணையிலேயே தமிழ் இளைஞர்களின் பலரை விசாரணையின்றிச் சிறையிலடைத்து வைத்துச் "சித்திரவதை" செய்கின்றது இந்தச் சிங்கள ஏகாதிபத்தியம். இளைஞர்களைப்போல எங்கேயும் - தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைவர்களையும் - கைது செய்தற்கு வாய்ப்பளிக்க நாங்கள் பலமுறை சட்டமறுப்பு இயக்கங்களை நடத்தினோம். சிதைந்த முத்திரையினை ஒட்டிப்பிரதம அமைச்சருக்குக் கடிதங்களை அனுப்பினோம். பொலிசாருக்கு அறிவித்தல் கொடுத்துப் பலமுறை துண்டுப் பிரசுரங்களை பொதுமக்களுக்கு வழங்கினோம். சட்டவிரோதமாக பாடசாலை நடத்தினோம். நமது விடுதலை இலட்சியப் பிரகடனத்தை மாநாடு கூட்டிப் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் முன்னிலையில் வெளியிட்டோம். பெண்கள் சிங்கள ஏகாதிபத்தியம் துடிப்பும் துணிவுமுள்ள இளைஞர்களுக்கு மட்டும் வலை வீசிக் கொண்டிருந்தது; சட்டங்களால் மீறும் தலைவர்களைப் பிடித்து அடைத்ததற்கு அது துணியிலே.

இந்த நாட்டில் சிங்கள மக்களின் பிரதிநிதி உருவாக்கிய யாப்பு தமிழ் இனத்தை அடிமைப்படுத்தும் சாசனம் என்பதை நன்கு உணர்ந்த தமிழ் மக்களும் தலைவர்களும் ஒன்றுபட்டுத் தங்கள் உரிமைகளுக்குப் போராடவேண்டும் என்று ஆவல் கொண்டனர். இந்த ஆவலினால் உந்தப்பட்டுத் தமிழர்களின் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து தமிழர் கூட்டணியை 1972 இல் நிறுவினர்.

தமிழர் கூட்டணி புதிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைப் பலமுறைகளில் எதிர்த்தது. அதனைத் திருத்து மாறு ஆறு அம்சக்கோரிக்கையினை அரசாங்கத்துக்கு விடுத்தது. அரசாங்கம் சிறிதும் அசையவில்லை.

அரசாங்கத்தை அசையச் செய்வதற்கு மட்டுமன்றி உலகத்தின் கவனத்தையும் ஈர்த்ததற்குத் தந்தை செல்வா தமது பாராளுமன்றப் பதவியினைத் துறந்து அரசாங்கத்துக்குச் 'சவால்' விட்டார். உடனே இடைத்தேர்தலை நடத்த அரசாங்கம் அஞ்சியது. எவ்வளவு காலம் இந்தத் தேர்தலைப் பின் போடலாமோ அவ்

தடுப்புக்காவல் பத்திரிகை நாட்கள்

வளவு காலம் பின் போட்டது. மேலும் பின் போட முடியாத சூழ்நிலை உருவாகப்பட்டமையால் இடைத்தேர்தலை நடத்திற்று. தந்தை செல்வாவுடன் அரசாங்கச் சார்பில் திரு. வ. பொன்னம்பலம் போட்டி மீட்டார். அமைச்சர்கள் வீடு விடாகவுள் சென்று திரு. பொன்னம்பலத்துக்கு வாக்குக் கேட்டார்கள். அம்மையாரும் திரு. பொன்னம்பலத்தை ஆதரிக்குமாறு அறிக்கை விட்டார்.

தேர்தலிலே "தமிழர் தம்மை தாமே ஆளவேண்டும்" என்ற கோரிக்கையை முற்ற முடிந்த கொள்கையை உருவாக்கி நிலைபெற்றது.

பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம்

அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் தமிழ் மக்கள் ஏற்கவில்லை என்பதை நிலைநாட்டுவதற்கு உண்டாக்கப்பட்ட இடைத்தேர்தல் தமிழருக்கு விடுதலை வேண்டும் என்று கோரிக்கையாக நிலைநாட்டியது. தேர்தலில் தந்தை செல்வாவின் பெரு வெற்றி, இதுதான் தமிழ் மக்களின் இதய வேட்கை என்பதை உறுதிப்படுத்தியது.

தமிழ் மக்களுடைய அரசியல் வரலாற்றிலே இது ஒரு முடிவான திருப்பமாகும். சிறுபான்மை இனம் தன்னாட்சி பற்றி எண்ணி முடிவு செய்தற்குப் பல படிக்களை ஏறிக்கடக்கவேண்டும் ஏறிக்கடந்து விட்டால் அதன் விடுதலைக் கொள்கையை ஏந்தச் சக்தியாலும் மாற்ற முடியாது. இலங்கை

யின் இரண்டாவது பெரிய இனமான தமிழ் இனம் பல ஆண்டுகளாகப் பல இனங்களை அடைந்து அசையாமலும் அஞ்சாமலும் பல படிக்களைக் கடந்து இன விடுதலை எனும் கடைசிப்படியை அடைந்து விட்டது. இந்தக் கடைசிப்படியிலிருந்து தமிழினத்தை இறக்குதற்கு ஏந்தச் சிங்கள ஏகாதிபத்தியத்தாலும் இனி முடியாது.

தமிழினத்தின் சுதந்திரத்தையும் விடுதலையையும் மீட்பதே தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் முடிவு என்பதைப் பகிரங்கமாகப் பிரகடனப்படுத்தி விட்டோம். இந்தப் பிரகடனத் தீர்மானத்தைப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடா

பேரறிவு அளவு அச்சிட முடியவில்லை.

த. வி. கூட்டணியின் போராட்டம் காந்திய வழியில் அகிம்சை நெறியினைத் தழுவினது. எனவே நாட்கள் செய்யப்போகும் சட்டமறுப்பினை அரசாங்கத்துக்கு முன்னரே அறிவிப்பது எங்கள் கடமைகளில் ஒன்றாகும். அரசாங்கத்துக்கும் பொசாருக்கும் 22-5-76 சனிக்கிழமை நமது விடுதலைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து இடங்கள் யாழ்ப்பாண நகரில் குறிப்பிட்ட இடங்களில் வழங்கப்படும் என முறையாக அறிவிக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாண நகரில் முன்றுகுழுவினராகப்பிரிந்து இந்தத் துண்டு இதழ்களைக் கொடுத்தோம். முதலாவது குழு தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையில் திரு. அ. அமிர் தனிகம் திரு. ச. தம்பித்துரை திரு. இ. விசுவநாதன் முதலானோரைக் கொண்டது. இரண்டாவது குழு திரு. வ. ந. நவரத்தினம் தலைமையில் திரு. க. துரைரத்தினம் முதலானோரைக் கொண்டது. மூன்றுவது குழுவுக்குத் திரு. தருமவிக்கம் பொறுப்பாக இருந்தார். இந்தக் குழுவிலேயே திரு. மு. சிவசிதம்பரமும் நானும் இருந்தோம். நாட்கள் முதலில் வண்ணார் பண்ணைச் சிவன் கோயிலுக்குச் சென்றோம். கடவுள் வழிபாட்டின்பின் சுழநாடு அலுவலகத்துக்குச் சென்று அங்கிருந்த துணை ஆசிரியரிடம் துண்டுப் பிரசுரத்தைக் கொடுத்தோம்.

—தொடரும்.

சுதந்திரம் பெறுவதற்கு சுலபமான வழி எது?

சுதந்திரம் பெறுவதற்கு ஆயுதமேந்திப் புரட்சி செய்வதைத் தவிர வேறு வழி கிடையாது என்ற நான் அரசியல் வாழ்க்கையில் புகுந்தபொழுது எண்ணினேன். என்னைப் போலவே தான் அந்தக் காலத்திலிருந்த அறிஞர்கள் எல்லோரும் எண்ணினார்கள். ஆனால் போர் முறை அதிகமாக முன்னேற்றம் அடைந்துவிட்டபடியால், அதைக் கையாள்வது என்பது அசாதாரணமான காரியம் என்பதையும் நாங்கள் உணர்ந்திருந்தோம். போர் தொடுத்தது சுதந்திரம் பெறமுடியாது என்பதை உணரவே நாங்கள் என்ன செய்வது என்பது தெரியாமல் திகைத்து நின்றோம்.

ஒரு நாள் நண்பர் ஒருவர் வீட்டில் கழிவுக்காகிதங்கள் போடும் கூடையில் ஒரு சிறு புத்தகத்தைக் கண்டேன். அதைத் தோரோ என்னும் அமெரிக்கர் எழுதிய "சாத்வீக சட்டமறுப்பு" என்றும் நூல். அதைப் படித்தேன். வெகு சமையுடையதாயிருந்தது. எனக்கு ஒரு புது விழிப்பு ஏற்பட்டது. அதே சமயத்தில் மகாத்மா காந்தியடிகள் தென் ஆபிரிக்காவில் செய்துவந்த காரியங்கள் பத்திரிகைகளில் வெளியாகின. அவர் தோரோவின் தத்துவங்களையும் டால்ஸ்டாயின் தத்துவங்களையும் இந்திய அரசியலில் எப்படிச் சையாளலாம் என்னும் முறையைக் கண்டுபிடித்துவிட்டார்.

நாம் சம்மதிக்காவிட்டால், அந்தியர் நம்மை ஆளமுடியாது என்னும் உண்மையை அவர் கண்டுபிடித்துவிட்டார். நாம் சம்மதிக்கமாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டால் அந்தக்கணமே அரசாங்கம் முறிந்துபோக வேண்டியதேயாகும். தென் ஆபிரிக்காவில் அவர் நடத்திய போராட்டத்தை வாசித்ததும் அதே ஆயுதத்தை ஏந்தினால் இந்தியாவும் வெற்றிபெற்றுவிடலாம் என்பதை உணர்ந்தோம்.

—முதலிளர் ராஜாஜி (நவம்பர்: கல்கி 30.5.76)

சுடர்

வைகாசி இதழ் இப்போது எங்கும் விற்பனையாகி வருகிறது. விலை ரூபா 1-00.

ஆறு அம்சத்துக்குப் பதிலில்லை

12 அம்சம்பேச்சு மூச்சுமில்லை!

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கு ஒரு வார்த்தை!

20 அம்சத்தின் எதிர்காலம் என்ன?

சுதந்திரம் புனிதமானது! சுதந்திரத்துக்காக ஒரு தேசிய இனம் போராடுகிற காலம், அந்த இனத்தின் வரலாற்றிலேயே புனிதமான தொரு காலமே!

நெஞ்சை நெகிழவைக்கும் நிகழ்ச்சிகளும் மயிர்க் கூச்செறியும் தியாகிகளும் சுதந்திரப்போராட்ட காலத்திலேதான் சம்பவிக்கின்றன.

சுதந்திரத்தின் மீது ஒரு தேசிய இனம் வைத்திருக்கும் பக்தியை—வாஞ்சையை—இந்தக்கால கட்டத்திலே தான் உணர முடியும்!

புனிதமான இந்த சுதந்திர இயக்கத்தை நடத்திச் செல்லும் தலைவர்களும் புனிதமானவர்களாக இருக்க வேண்டும்; மக்களின் விசுவாசத்துக்கும் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரவாளிகளாக இருக்கவேண்டும்!

காந்தியடிகளின் புனிதமான தியாகம் இந்தியாவின் முப்பது கோடி மக்களையும் அவர் பின்னால் அணிதிரவ வைத்தது.

ஈழத் தமிழ்த் தேசிய இனம் இப்போது தான் பூரண சுதந்திரக் கோரிக்கையை முன்வைத்திருக்கிறது, வட்டுக் கோட்டை மாநாட்டில் தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி விடுத்த அரசியல் பிரகடனம் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் சுதந்திரக்கோரிக்கையாக அமைந்துள்ளது!

சுதந்திரம் என்ற புனிதமான—தெய்வீகமான ஒரு இலக்கை வைத்த தமிழ் தேசிய இனம் விடுதலை யாத்திரையை மேற்கொண்டிருக்கிறது!

இந்த புனித யாத்திரையில், கற்களும் முட்களும், காற்றும், கடுமையும், கரடியும், சிங்கமும் குறுக்கிடலாம்; நெருப்பாற்றை நீந்திக்கடக்க நேரிடலாம்; இடை வழியிற் பவரை இழக்க நேரிடலாம்; சிறைச்சாலைகள், சித்திரவதைகள், சொத்துப்பறிமுதல், நாடுகடத்தப்படுதல், ஆயுள் தண்டனை, ஏன் தூக்குமேடை கூட ஏற வேண்டியேற்படலாம், இவற்றையெல்லாம் மனநிறைவுடன், சலக்கமோ தயக்கமோ கவலையோ இன்றிக் கடந்து சென்றால்தான்—சுதந்திரதேவியின் புனிதமான தரிசனம் கிட்ட முடியும்!

இப்படியான மகோன்னதமான ஒரு விடுதலைப் போராட்டத்தைக்கொண்டு நடத்தவேண்டிய புனிதமான பாரிய பொறுப்பை தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

இந்தத் தர்மப்போரைக்கொண்டு நடத்துவதற்கு முன்னிற்கும் தலைவர்கள் புனிதமானவர்களாக—தூய்மையானவர்களாக—மக்களின் சந்தேகங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக விளங்கவேண்டியது அவசியம்.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் இன்றைய முன்னணித்தலைவர்கள் பலர் கடந்த இருபதாண்டுகளுக்கு மேலாக எத்தனையோ இயக்கங்களை நடத்தியவர்கள்—சிறைச்சாலைகளைக் கண்டவர்கள்—சொத்து களங்களை இழந்தவர்கள்—தியாகவரலாறுபடைத்தவர்கள்; மக்களின் விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையும் பெற்றுள்ளவர்கள் என்பதில் கிஞ்சித்தம் ஐயமில்லை.

இவ்வாறு தூய்மையும் புனிதமும் உள்ள தலைவர்களால் வழி நடத்தப்பட வேண்டிய இயக்கத்தின் வந்தான் வரத்தான்களுக்கோ—நேற்றுவரை மாற்றனுடன் சேர்ந்து இனத்தைக் காட்டிக் கொடுத்த புல்லுருவிகளுக்கோ—இடமளித்து இயக்கத்தின் புனிதத் தன்மையை மாசுபடுத்தும் எந்தவித முயற்சியையும் தமிழ் பேசும் மக்கள் துளியும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்!

தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி தமிழ் பேசும் மக்களின் ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் உருவான கூட்டமைப்பு; தங்கள் தவறை உணர்ந்து திருந்தி வருபவர்களுக்கு இதில் இடமளிப்பதில் தவறென்ன என்ற கேட்கப்படுமானால்—அதைத் தவறென்று நாம் கூறவரவில்லை! ஆனால் ஒற்றுமைக்காக கட்டியடிப்பது வேறு; விடுதலை இயக்கத்தை நடத்திச் செல்லும் அமைப்பில் அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பங்களிப்பது வேறு என்பதையே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்!

தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியின் ஆதரவாளராக அனுதாபியாக—எவரும் இருந்து விட்டுப் போகட்டும்; நேற்று வரை தமிழ் சமுதாயத்துக்கு துரோகம் செய்த என் கூட இன்று திருந்தி கூட்டணியின் ஆதரவாளராக மாற முடியும்; அப்படி மாறுவதையே நாமும் விரும்பி வரவேற்கிறோம்!

ஆனால் விடுதலை இயக்கத்தில்—அதை நடத்திச் செல்லுகின்ற அமைப்பில்—இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி இடமளிக்க மானால்—இயக்கத்தின் புனிதம் கெடுவதுடன், மக்களின் விசுவாசத்தையும் இழக்கவே நேரிடும்.

இது காலவரை பாதைமாறிச் சென்றவர்கள் எவராவது திருந்தி உண்மையாகவே மனமாற்றமடைந்து—தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் பக்கம் வருவார்களானால்—அவர்களைத் தாழ்வாரத்திலே சில காலங்களுக்கு வைத்திருந்து—அவர்களது நடவடிக்கைகளை சில காலமாவது நுணுகி அவதானித்து—பொதுமக்கள் அவர்களை மீது கொண்டிருந்த அவநம்பிக்கை முற்றாக நீங்கிய பின்னரே, அப்படிப்பட்டவர்களை கூட்டணியின் உள்னே அனுமதிக்கவேண்டும்!

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கும், கூட்டணியின் உறுப்பினர்களுக்கும் தமிழ் பேசும் மக்களின் சார்பில் இவையே இடித்துக்கொண்டும்புகிறோம். சுதந்திர இயக்கத்தின் புனிதம் காப்பாற்றப்படவேண்டும்; அந்த எந்த வகையிலும் சோரம்போகவிட்டுவிடக்கூடாது!

1948ம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்நாட்டை விட்டு வெளியேறிய பின்னர்—கடந்த கால் நூற்றாண்டாக மாறி மாறி ஆட்சி பீடமேறிய சிங்கள அரசாங்கங்களுடன், ஐக்கிய இலங்கையின் கீழ் சிங்கள வர்களுடன் சமத்துவமாக வாழலாம் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் தமிழ் தேசிய இராத்தின் தலைவர்கள் செய்து கொண்ட உட்கூட்டிக்கைகள் ஒப்பந்தங்கள், பொருத்தங்கள் அனைத்தும் சிங்கள மக்களால் தீராகக் கப்பட்டு விட்டன. தமிழ் தேசிய இனத்தின் உரிமைகளை வழங்கி, தமிழ் மக்களும் இந்நாட்டை ஆள்வதற்கு சம உரிமையுடையவர்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுடன் நேசபூர்வமாக, வாழ, வாழவிடு என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தின் அடிப்படையில் வாழுவதற்கு சிங்கள மக்கள் தயாராக இல்லை! தமிழ் தேசிய இனத்தின் தனித்துவத்தை அழித்தொழித்து அவர்களை அடிமைகளாக்கி இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக—ஆளப்படும் இனமாக வைத்துக்கொள்ளவே சிங்களமக்களும், அவர் தம் தலைவர்களும் உள்னர விருப்பி அதற்கான செயல்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்ற கசப்பான உண்மையை தமிழ் தேசிய இனம் இன்று நன்கு உணர்ந்து நெளிந்து விட்டது. இந்நாட்டில் தேசிய ஒற்றுமையை ஒருமைப்பாட்டையும் தமிழ் தேசிய இனத்தின் மொழி கலை, கலாசாரம் பிரதேசம் ஆகியவற்றின் அழிவிடும்படி கட்டியெழுப்புவதே சிங்களத் தலைவர்களின் நோக்கம் என்பது இப்போது துலாம்பரமாகத் தெரிந்துவிட்டது.

எனவே தான், தமிழ் பேசும் மக்கள் தாம் ஒரு தேசிய இனம் என்ற அடிப்படையில் தமது மறுக்க முடியாத சுயநிர்ணய உரிமையைப் பயன்படுத்தி, தன்னைத் தானே ஆளுவது என்கிற முடிவை செயற்படுத்த தீர்மானித்து விட்டது. இதன் பிரதிபலிப்பே தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் வட்டுக்கோட்டை மாநாட்டு அரசியல் பிரகடனம்.

20 அம்சம்

பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, சில சலுகைகளை கூப்போதைக்கப்போது பெற்றுக் கொள்வதாலோ, ஏன் அரசியல் சட்டத்தின் மூலம் சில உரிமைகளை பெற்றுக்கொள்வதாலும் கூட இவற்றால் நடைமுறையில் தமிழ் தேசிய இனத்தின் பிரச்சினைகளை தீர்ப்போவதில்லையென்பதை நன்கு உணர்ந்துதான் தமிழ் தேசிய இனம் மேற்கண்ட முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது.

இருந்த போதிலும் தமிழ் பேசும் மக்களின் இன்னும் சிலருக்கு—குறிப்பாக சோழப்பில் இருக்கும் சாய்மனை அரசியல் வாதிடும்படி ஒருமைப்பாட்டி

லும் இன்னும் நம்பிக்கை விட்டுப் போனதாகத் தெரியவில்லை. இன்னும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள்; அவர்களது இந்த நம்பிக்கை வெறும் 'கானல் நீர்' தான் என்பதைக் காலம் அவர்களுக்கு உணர்த்தும்.

இப்படிப்பட்ட 'பிரமுகர் கள்' நாற்பதுபேர் தமிழ் தேசிய இனத்தின் பிரச்சினை பற்றி பிரதமருக்கு 20 அம்சத் திட்டமொன்றை அனுப்பி வைத்திருப்பதாக 9-6-76 நாளேடுகள் செய்தி வெளியிட்டு, அந்த 20 அம்சத்தையும் பிரசுரித்து முடிவள.

ஆறு அம்சமும் 12 அம்சமும்

1972ம் ஆண்டு தமிழ் பேசும் மக்களின் சார்பாக தமிழர் கூட்டணி விடுத்த ஆறு அம்சக் கோரிக்கையை குப்பைக் கூடைக்குள் வீசிய அரசு, இந்த 20 அம்சத்தை அதற்கு என்ன செய்யப்போகிறதோ தெரிவிக்கவில்லை.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினர் என்று தம்மைக் கூறுபவர்கள் இதோ வந்து விட்டது 12 அம்சம் என்றார்கள்; அமைச்சர்கள் சிலர் அதை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டதாகவும் கூறினார்கள்; என்ன நடைபெற்றது என்று தெரியவில்லை.

இப்போது 20 அம்சத்திட்டம் சந்திக்கு வந்திருக்கிறது. இந்த 20 அம்சத்திட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு சில அம்சங்கள் உருப்படியாக அமைந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் மறுக்கவில்லை;

(1) அரசியல் சாசனத்தில் 3ம் பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்ட 1958ன் 28ம் இலக்கத் தமிழ் மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டமும் அதன் கீழ் ஆக்கப்பட்ட ஒழுங்கு விதிகளும், தமிழை இலங்கையின் ஒரு தேசிய மொழியாக்குவதற்கும் வடக்கு கிழக்குமாகாணங்களின் நிர்வாகமொழியாக்குவதற்கும் வேண்டிய மாற்றங்கள், சேர்க்கைகளுடன் அரசியல் சாசனத்திலிடம்பெறவேண்டும்.

(குறிப்பு:- இச்சட்டத்தின் கீழ் ஆக்கப்பட்ட 1966ம் ஆண்டின் தமிழ் மொழி விசேட பிரமாணங்கள் அரசியல் சட்டத்தின் ஓரம்சமாக சருதப்படமாட்டாது என்பது அரசியல் சாசனத்திலேயே கூறப்பட்டுவிட்டது.)

(2) வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நீதிமன்றங்களில் தமிழ் மொழியின் உபயோகத்துக்கு அரசியல் சாசனத்தின் மூலம் ஏற்பாடு செய்தல்வேண்டும்.

(3) அரசியல் சாசனத்தின் 6ம் அத்தியாயத்திலுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை செயலாக்குவதற்காக உயர்நீதிமன்றத்தின்கீழும் உரிமைக்கு அச்சாசனத்திலேயே உத்தரவாதம் அளிக்கப்படவேண்டும்.

(4) சபைகள், கூட்டுத் தாபனங்கள், உள்ளூராட்சி மன்றங்கள், கூட்டுறவு சங்கங்கள், வேலை மாற்றுக் கத்தோரிகள் போக்குவரத்துத் தாபனங்கள், மருத்துவமனைகள், வங்கிகள் அஞ்சல் அலுவலகங்கள், காவல்துறைநிலையங்கள் ஆகியன உட்பட சலுகை அளிக்கவேண்டிய நிறுவனங்களும், அரசாங்கத்தை மருவிய மற்றைய அலுவலகங்கள், தாபனங்களும், தமிழ் பேசும் மக்களுடன் தனிப்பட்ட முறையிலோ—கூட்டாகவோ—மேற்கொள்ளும் பேச்சு, கடிதத்தொடர்புகள் பரிவர்த்தனைகள் எல்லாம் நாடு முழுவதிலும், தமிழ் மொழி மூலமே ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட வேண்டும்.

(5) தமிழ் பேசும் பாடசாலை சிறார்களுக்கு தமிழ் மொழி மூலம் கல்வி பயில உள்ன உரிமை மாற்றப்பட முடியாதென உறுதி செய்யப்படவேண்டும்.

(6) தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு பொதுவாக கல்வித் துறையிலும் விசேடமாக உயர்கல்வித் துறையிலும்; (1) பரிட்சைகளில் புள்ளிகளின் அடிப்படையில் திறமைக்கு முத்தமை அளித்தல் (2) மொழிவழித் தரப்படுத்தலை ஒழித்தல்,

ஆகிய மேற்கண்ட ஆறு அம்சங்களும் மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையை யொட்டிய அம்சங்களும் ஓரளவு வரவேற்கக்கூடியன என்றாலும், இத்திட்டத்தில் தரப்பட்டிருக்கும் "தமிழுக்கு மொழி பெயர்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும்" என்னும் நினைவையும், இன்னும் ஏனைய சில அம்சங்களையும் மானமுள்ள எந்தத் தமிழ் மகனும் ஏற்க முடியாது.

தமிழ் தேசிய இனத்தின் இன்றைய அவசரமானதும், அவசியமானதும் அதிமுக்கிய பிரச்சினையுமான தமிழ் நிலப்பாதுகாப்பு குறித்து—திட்டமிட்ட சிங்களக்குடியேற்றத்தை தடுத்து நிறுத்துவது குறித்து—மெத்தப் படித்தவர்கள் தயாரித்துள்ள இந்த 20 அம்சத்திட்டத்தில் எதுவுமே இடம்பெறாது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. மொழியை விட பிரதேசப்பாதுகாப்பே ஒரு இனத்தின் வாழ்வுக்கு அதிமுக்கியமானது என்பதை இவர்கள் உணராதது ஏனோ?

மேற்கண்ட 20 அம்சத்திட்டத்தில் மொழியற்றிக் கூறப்பட்ட அம்சங்கள், பெரும்பாலும் 1966ம் ஆண்டின் தமிழ் மொழி பிரமாணங்களின் இடம்பெற்றவையே. குறித்த தமிழ் மொழிப் பிரமாணங்களை அமுல்படுத்த முடியாது என்று அரசு அறிவித்துவிட்டதுடன், இப்பிரமாணங்கள் அரசியல் சட்டத்தின் அம்சமாக எவ்—5—யும் பக்கம் பார்ப்போம்.

‘ஒரேமொழி, ஒரேநாடு இதுவே பண்டா கொள்கை! இக்கொள்கையிலிருந்து இம்மியும் வழுவோம்! தமிழ்மொழிக்கு தர்க்கூடியது தற்காலிக சலுகையே! தமிழ்மொழிப் பிரமாணங்கள் மீது பீலிக்ஸ் டயஸ்

1966ம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் நிகழ்த்திய உரை!

டட்லி—செல்வா ஒப்பந்தத்தின் பேராக தமிழ்மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) பிரமாணங்கள் 1966—தை—8 ஆம் நாள் நாடளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. அப்போது இரு நாட்கள், ஏறத்தாழ நான்கு மணிநேரம் “சிந்தனை முற்றாக வற்றி, வரண்ட கிழட்டுக் கிராம வாத்தியார் போல எல்லையின்றி விவாதித்துக் கொண்டிருக்கும்” (திரு. மு. பாலசுந்தரம்— அஞ்சாட்டு, 1961 கார். 23 நிரல் 1852) திரு. பீலிக்ஸ் பண்டார நாயக்கா ஆற்றிய உரையின் தொகுப்பு இது.

இது சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தைக் கொலை செய்துவிட்டதாகவும் தமிழுக்கு சம அந்தஸ்திலும் உயர்ந்த அந்தஸ்து வழங்கிவிட்டதாகவும் பீலிக்ஸ் நிலைநாட்ட முயன்றார்.

“1958ஆம் ஆண்டில் 28ஆம் இலக்கத் தமிழ்மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டத்தின் கீழ் ஆக்கப்பட்டு அரசியல் அமைப்புத் தொடங்குவதற்கு நேர் முன்னர் வலுவுள்ள தாயிருந்துவந்த, தமிழ் மொழி உபயோகத்துக்கான எதுவேனும் ஒழுங்கு விதி அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடொன்றாக எவ்வகையிலேனும் பொருள் கொள்ளப்படலாகாது.” [அரசியல் யாப்பு அத் 3, பகுதி 8 (2) பக் 5] எனக் கொல்வின் யாப்பில் 66 ஆம் ஆண்டுப் பிரமாணங்களை நிராகரிக்கும் விதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

66ஆம் ஆண்டுப் பிரமாணங்களின் அடிப்படையிற் பேச்சுவார்த்தை, தமிழ் உரிமை வழங்கல் என்பன வெறும் கண் துடைப்பு, அரசியல் யாப்பை மாற்றாத வரை இப்பிரமாணங்களை நடைமுறைப்படுத்தமுடியாது.

இம்மசோதாவை ஒட்டிப்பேசிய தந்தை செல்வா “இது சம அந்தஸ்துக்கு மிகவும் குறைந்தது. நிரந்தர ஏற்பாடாக ஏற்கமுடியாது” என்று குறிப்பிட்டதும் நினைவு கூரத் தக்கது.

“திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டார நாயக்கா மொழிச்சிக்கல் பற்றி ஆராய ஒரு குழுவை நியமித்தார். இக்குழுவின் ஆய்வினை அடிப்படையிலேயே கிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி தனது சிங்களமட்டும் செலவினையை உருவாக்கியது. அதே காலத்தில் ஐ. தே. கட்சியும் தனது மீளாய்வை மேற்கொண்டது. அதுவேறு வகையில் தனது முடிவை மேற்கொண்டது. 1954இல் அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த திரு. யோகி, கொந்தலவலை தமிழ்மொழி, சிங்களத்துக்கும் சம அந்தஸ்தை என்ற ஐ. தே. கட்சியின் கொள்கையைக் கொக்குவில் பிரகடனம் செய்தார்.

காலஞ்சென்ற திரு. பண்டாரநாயக்கா 1955இல் சிங்களம் மட்டுமே ஸ்ரீ. லு. சு. கட்சியின் கொள்கை எப்பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறினார். திரு. பண்டாரநாயக்காவின் சிங்களம் மட்டும் கொள்கை அதன் பின் களனியில் நடிந்த ஐ. தே கட்சி மகா நாட்டிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. களனி மாநாட்டில் அவர்கள் சம அந்தஸ்தை கொள்வதைக் கண்டித்து சிங்களம் மட்டும் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டனர். எனினும் அவர்களுடைய தீர்மானம் மிகப்பிந்தி ஏற்படுத்தப்பட்டது. எமது தேசத்தின் வரலாற்றை உருவாக்கிய பாராளுமன்ற வாதிக்கள் அனைவரும் சம அந்தஸ்து என்ற கொள்கையிலிருந்து சிங்களம் மட்டும்கொள்கையை நோக்கிச்சென்றனர் என்பதையே கடந்த காலப் பாராளுமன்ற வரலாறு உறுதியாகக் காட்டி நிற்கிறது. எமது பிரதமர் (திரு. டட்லி), காலஞ்சென்ற திரு. பண்டாரநாயக்கா முதலிய குறிப்பிடத்தக்க அரசியல்வாதிகள் அனைவரினதும் அரசியல் வரலாற்றை ஆராய்பவர்களுக்கு இது புணைகும்;

சமசமாச்சி கட்சியிலும், கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும் உள்ள எமது கட்சிவாதிகள் ஒரு காலத்தில் சம அந்தஸ்து என்ற நற்செய்தியின் போத

கர்களாக இருந்ததற்காக நீங்கள் அவர்கள் மீது குற்றம் சுமத்துகிறீர்கள். அவர்கள் சம அந்தஸ்தை கொள்கையைக் கைவிட்டிருந்தால் ஐ. தே. கட்சியினரும், சுதந்திரக் கட்சியினரும் வெவ்வேறு காலங்களிற் செய்த தையே அவர்களும் செய்திருக்கிறார்கள் என நான் கூறவிரும்புகிறேன்.

ஆறு கட்டக்கும் வரை அண்ணன்தம்பி

பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளை இந்நாட்டிலிருந்து அகற்றவும், மக்களுடைய இறைமையை நிலைநாட்டவும் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் போராடினர். அப்போது எந்த மொழியைப் பயன்படுத்துவது என்ற சிக்கலை ஏற்படுத்தாது ஆங்கிலத்தை அகற்ற ஒன்றுபடுவது இயல்பானதே. அந்த நிலையில் சட்டசபை உறுப்பினர்களை இராசாங்க அமைச்சரின (திரு. ஜே. ஆர்.) சிங்களம் மட்டும் முன் மொழியைத் தேசியமொழிகளில் ஒன்மொழிவாக மாற்ற ஒப்புக்கொண்டனர். 1944ல் திரு. பண்டாரநாயக்காவை விட தொலைநோக்குடைய வராக இருந்த அவர் (திரு. ஜே. ஆர்) சிங்களம் பற்றி எண்ணினாலும் காலத்திற்கேற்ப விட்டுக்கொடுத்தார்.

இராசாங்க அமைச்சர் இப்போது தமது செயல்கள் மூலம் [தமிழ்மொழி(விசேட ஏற்பாடுகள்) பிரமாணம் 1966] இந்த நாட்டை வரலாற்றின் திசையிலிருந்து திருப்பி சம அந்தஸ்தை நோக்கிச்செலுத்த முயல்கிறார். எனினும், அரசியல்வாதிகள் தமது தலைவர்களாகிய மக்களின் விருப்பத்திற்கெதிராகச் செயற்படும் போது அவர்கள் வெற்றி பெறமுடியாதென்பதை அவர் உணர்வார்;

டட்லி—செல்வா ஒப்பந்தத்தின் ஒரு பகுதி

சபையிற் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ்மொழி

(விசேட ஏற்பாடுகள் பிரமாணம்-66) டட்லி—ஒப்பந்தத்தின் ஒரு பகுதியென்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். இது மட்டும் தான் ஒப்பந்தத்தின் விளைவான சட்டங்களல்ல; இன்னும் பல அம்சங்களை உங்கள் ஒப்பந்தம் அடக்கியுள்ளதனை நாம் அறிவோம். ஆனால், ஒப்பந்தத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவையும் நாம் ஆதரிக்க முடியாது. உங்கள் ஒப்பந்தம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு உகந்ததா இல்லையா? என்பதை ஆராயாது நாம் இதனை ஆதரிக்க முடியாது.

தமிழ்மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) பிரமாண (1966) த்தில் “சிங்களம் மட்டும் சட்டத்திற்கு முரணானது” என இருப்பது வெறும் கண்டிப்பாகும். வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் அரசு மொழியை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்போகிறீர்கள்? என்பதை நான் பகுத்தாராய்ந்து காட்ட விளக்கிறேன்.

தமிழருக்கு ஆங்கிலம் மட்டும்

தமிழ்மொழி பிரமாணம் நடைமுறைக்கு வரும்வரை இதற்காக நாம் காத்திருக்கத் தேவை இல்லை. சமூக சேவைகள் அமைச்சு வெளியிட்ட படிவம் ஒன்று எக்ஸிடம் உள்ளது. இது படிவம் வம் 38உ.14. அரசாங்க அச்சத்தில் அச்சிடப்பட்ட இப்படிவம் முழுவதும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் உள்ளது. இது வட, கிழக்கு மாகாணங்களிற் பெறப்படவில்லை. இது வட, கிழக்குக்கு வேகு தொலைவிற் பெறப்பட்டது. இம் முறையிலே தான் நீங்கள் (ஐ. தே. க) சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தப் போகிறீர்களா? இது வட, கிழக்குப் பகுதிகளுக்காகவே அச்சிடப்பட்டதென்று சொன்னாலும் இதற்கிண்களம் எங்கே? உங்கள் அரசு வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் சிங்களம் மட்டும் அரசு பேசுகிறது! (ஆனால் சம அந்தஸ்து போன்ற படிவங்களை அடி

திருந்தால் அவை ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே இருந்திருக்கும் என உறுதியாக கூறவிரும்புகிறேன்;

தமிழ் - தற்காலிகம்

தமிழ் மொழி விசேட விதிகளை (1958) எவரும் ஏற்றுக் கொள்ளாத போதிலும் திரு. பண்டாரநாயக்கா அவற்றைக்கொண்டு வந்தார் அவை மிக அவசியமானவை என அவர் கருதினார். சிங்களம் சகல தமிழ்ப்பாடசாலைகளிலும் இரண்டாவது மொழியாகக் கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென அவர் விரும்பினார். இதன் மூலம் ஒரு கட்டத்தில் தமிழில் கடிதப் பிரதி அனுப்புவதை விட்டு விடலாம் என அவர் எண்ணினார். அது மிகவும் நியாயமானதாக எனக்குப் படுகிறது. ஆனால் புதிய பிரமாணங்கள் மொழி பெயர்ப்பு அனுப்புவதற்கு வழிவகுக்கவில்லை. மாறாக முற்றிலும் மாறுபட்ட நிலை ஏற்படுத்துகின்றன. சிலர் இதனால் சிங்களம் அழிந்து விடும்; என்கிறார்கள். சிங்களம் என்றும் அழியாது;

காலஞ்சென்ற பிரதமர், (திரு. பண்டா) தமிழ்மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம் தமிழ் என்னும் நித்தியமாக சிங்களத்தோடு சமாந்தரமான அரசு மொழியாக, இந்த நாட்டுச் சட்டங்களில் நிலை பெற வேண்டுமென்று கனவிலும் கருதவில்லை. 1958, ஓகஸ்ட் 8 ஆம் நாள் அவர் விசேட விதிகள் சட்ட மூலத்தைச் சபையிற் சமர்ப்பித்துப் பேசியபோது காலப்போக்கில் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பைத் தவிர்த்து விடுவதே தமது விருப்பம்; எண்ணம், கருத்து என்று தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்;

அவரைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு அனுப்புவது சட்டபூர்வமான கடமையன்று. சிங்களம் மட்டும் சட்டப்படி 1960 டிசெம்பர் 31ஆம் திகதிக்குப் பின் தமிழிலோ, ஆங்கிலத்திலோ எதனையும் செய்வது சட்ட விரோதமாகிவிடும், இந்நிலையில்

அத்திகதிக்குப் பின் தீர்வாகும் சீர் குடியாது தடுக்க. ஆங்கிலத்தில் நிகழும் செயல்களை தொடர்ந்தும் ஆங்கிலத்தில் நடைபெற அவர் வழிவகுத்தார்.

இவ்விரு சட்டங்களையும் (சிங்களம் மட்டும், தமிழ் உபயோகம்) ஏற்படுத்திய பின் இப்போத தமிழ்மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) பிரமாணங்கள் 66 கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. முந்திய இரு சட்டங்களுள் ஏதாவது ஒன்றைத் திருத்தாவரை இவ்விரண்டுக்கு மிடையே இணக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியாது—என்பதைச் சில காலத்திற்கு முன் பிரதமர் (திரு. டட்லி) உணர்ந்து கொண்டார்; இச் சட்டங்களை ஆக்கிய காலஞ்சென்ற பிரதமர் “தமிழ் மொழியைச் சில செயல்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம்” (May be used) என்றார்.

அவர் “தமிழும் உபயோகக் கப்படவேண்டும் (Shall be used) என்று கூறியிருப்பாரானால் அதன் மூலம் சிங்களம் மட்டும் சட்டம் திருத்தப்பட வழிவகுத்திருப்பார். சம அந்தஸ்து நிலை ஏற்படுத்தாமல் ஒரு பக்கத்தில் சிங்களத்தில் மட்டும் ஆட்சி மொழியென்றும் மறுபக்கத்தில் தமிழ் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூற முடியாது. ‘செய்யவேண்டும்’ என்று காலஞ்சென்ற பிரதமர் (திரு. பண்டாரநாயக்கா) கூறியிருந்தால் அது சம அந்தஸ்துக்கு வழிவகுத்திருக்கும்.

சிங்களம் தாழ்ந்தது

அரசு மொழிச் சட்டப்படி சட்டபூர்வமான (சிங்கள மக்கள்) நிறுவனங்கள் எதுவும் சிங்களத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டியதில்லை. ஏனெனில், அவை அரசு பணியில் ஈடுபடுவதில்லை; ஆனால் தமிழ் மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) பிரமாணங்கள் 66 இன் படி இந் நிறுவனங்களின் சுற்றறிக்கைகள் தமிழிலும் இருக்க வேண்டும். இதன் விளைவு என்னவெனில், அவை ‘சிங்கள மொழியோடு சேர்ந்து’

ஒரே மொழி...

—7-ம் பக்கத் தொடர்
இக் கருத்துவதால் குழப்பம் ஏதாவும் ஏற்படாது, அரசு அழியுங்கள் தன்னிச்சையாக நடந்துவிடமுடியாது, மறுதலையாக 'உபயோகிக்க வேண்டும்' என்ற சொல்லின் ஆள்வதால் ஏற்படும் நிலை வேறானது. இதன் மூலம் தமிழர் சிங்கள மொழியை என்னுமே படிக்க மாட்டார்கள். ஏனெனில் சிங்களம் படிக்க வேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு இல்லை. புதிய சட்ட மூலம் தமிழ் மொழியை எதிர்காலத்தில் சட்ட பூர்வமானதாக, உறுதிப்படுத்துகிறார்கள். ஒரு மொழி, ஓரினம் என்ற நிலையை உறுதிப்படுத்த உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தின் இலட்சியத்தையே தகர்த்தெறியும் வகையில் உங்கள் மசோதா அமைந்துள்ளது.

பட்டிருப்பு உறுப்பினர் (திரு. இராசமாணிக்கம்) சிங்களச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் சிங்களவரையும் தமிழரையும் ஒன்றுபடுத்த முடியாது என முன்பு கூறினார். இன்று ஒற்றுமை ஏற்பட்டுள்ளதாக அவர்களுடைய தன் பொருள் சிங்களம் மட்டும் அழிந்துவிட்டது என்பதுதானே பட்டிருப்புப் பிரதிநிதி இரகசியத்தை முன்பே அம்பலமாக்கிவிட்டார் எனாம். தமிழ் மொழி(விசேட ஏற்பாடுகள்)

பிரமாணங்கள் 66 மூலம் அவரது கூற்று உண்மையாகி விட்டது. சிங்களம் மட்டும் செத்துவிட்டதால் தான் தேசிய ஒருமைப்பாடு சாத்தியமானது என்றுதானே கருதவேண்டும்.

சிங்களம் வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் இரண்டாவது மொழியாகக் கற்பிக்கப்பட்டால் பிரச்சினை தானாகவே தீர்ந்துவிடும்; தமிழ் மொழி பெயர்ப்பை அனுப்ப வேண்டியதில்லை; விட்டுவிடலாம் என்பதே காலஞ்சென்ற பிரதமரின் எண்ணமாக விருந்தது. வட, கிழக்கு மாகாணங்களுக்குச் சிங்கள ஆசிரியர்களை அனுப்புவது பற்றி அரசின் கருத்து நாஜி அரசு வட, கிழக்குக்கு சிங்கள ஆசிரியரை அனுப்ப தமிழரசுக்கட்சியின் சம்மதத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது ஆசிரியர்கள் நியமனத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டாலும் இன்றுவரை எவரும் வட, கிழக்குக்கு அனுப்பப்படவில்லை. இதுபற்றி நீங்கள் உங்கள் கருத்தைத் திட்டமாகக் கூறவில்லை. தமிழரசுக் கட்சியுடனான உங்கள் இரகசியத்தை நீங்கள் வெளியிடாது மறைப்பதால் நாங்கள் தமிழ் மொழி (விசேட விதிகள்) பிரமாணங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. — அடுத்த இதழில் முடியும்

கூட்டுச்சேரா மாநாட்டுக்கு...

—5-ம் பக்கத் தொடர்
யிலும் சுமார் அறுபதக்கு மேற்பட்ட தமிழ் இளைஞர்கள் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்; இவர்களில் மிகச் சிலரே நீதிமன்றத்துக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டுள்ளனர். பெரும்பாலோரிடம் கி. ஐ. டி. பொலிசார் ஒரு வாக்கு மூலம் கூடப் பெறாதேத ஒரு ராண்டாக அடைத்துவைத்துள்ளனர்.

தமிழ் இளைஞர் பேரவைத் தலைவர் காசி ஆனந்தன், பேரவை அமைப்பாளர் மாவை சேனாதிராசா, பேரவைத் தலைவர்களில் ஒருவரான வண்ணை ஆனந்தன் போன்றோர் இவ்வாறு வாக்கு மூலம் கூடப் பெறாதேத அடைத்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் பலரில் சிலராவர்.

காசி ஆனந்தனின் இரு சகோதரிகளான சிவ ஜெயம், சுதர்சன் ஆகியோரும்—ஒரு குடும்பமே சிறைக்குள் தள்ளப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு உரிமை கேட்ட இனவிடுதலை கோரிய

விடுதலை வீரர்களான தமிழ் இளைஞர்களை விசாரணையின்றி சிறையிலடைத்து வைத்துக்கொண்டு, உச்சி மாநாட்டில் பங்குபற்றும் படி உலக நாடுகளின் விடுதலை இயக்கங்களுக்கு இலங்கை அரசு அழைப்பு விடுப்பது வெறும் கேலிக்கூத்தாகவே காணப்படுகிறது என்று அரசியல் வட்டாரங்கள் கருதுகின்றன.

விடுதலை கோரிய தமிழ் இளைஞர்கள் இவ்வாறு இங்கு விசாரணையின்றி சிறைக்குள் தள்ளப்பட்டிருக்கும் கொடுமைபற்றி கூட்டுச் சேரா நாடுகளின் மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள இங்கு வரும் வெளிநாட்டு விடுதலை இயக்கங்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பல ஏற்பாடுகளை செய்து வருகிறது. இலண்டனில் இயங்கும் சமூகவிடுதலை முன்னணியும், சமீபத்தமிழர் கழகமும் இது விஷயத்தில் ஏற்கெனவே நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது.

கூட்டுச்சேரா நாடுகளின் மாநாட்டுக்கு முன்னர்,

தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ் இளைஞர்களை அரசு விடுதலை செய்யுமா? அல்லது அவர்களை நீதிமன்றம் கொண்டுசெல்லுமா? இந்த இரண்டில் ஒன்றை அரசு செய்யாவிடின் கூட்டுச்சேரா மாநாட்டு நேரத்தில் இலங்கை அரசின் கபட நாடகம் அம்பலத்துக்கு வருவதும், அதன் முடிவு கிழிக்கப்பட்டு உலக அரங்கில் அதன் மானம் கப்பலெழுவதும் தவிர்க்க முடியாததாகி விடுமென்றும் அரசியல் வட்டாரங்களில் கூட்டிக் காட்டப் படுகிறது. விடுதலை கோரிய இளைஞர்களை சிறைக்குள் தள்ளிவிட்டு மாநாடு வேறு என்று உலக 'விடுதலை இயக்கங்களின் பிரதிநிதிகள் இலங்கை அரசை நோக்கி கேலியுடன் கேள்வியெழுப்பும் சந்தர்ப்பமும் உண்டாவலாம் என்று கூறப்படுகிறது.

என்ன செய்யப்போகிறது இலங்கை அரசு!

<p>6-வது வெற்றி வாரம்! செல்லமகால் கஜாதா, கமலஹாசன், விஜயகுமார், லீலாவதி, நடித்த ஜனாதிபதி விருது பெற்ற 'அவள் ஒரு தொடர் கதை' திரைக் கதை—வசனம் டைரக்ஷன்— கே. பாலச்சந்தர் B.S.c. தயாரிப்பு:— இராம அரங்கண்ணல்</p>	<p>2வது வாரம் கேயிட்டி நீகல் (மட்டுநகர்) ஜெயசுதா - ஜெயசங்கர், தங்கவேலு - மனோரமா "நடித்த" பந்தாட்டம்</p>
---	---

வேது வெற்றி வாரம்
கெப்பிட்டல்—பிளாசா
நடிகர் திலகம் சிவாஜி (இரட்டை வேடம்) உஷா, நந்தினி,
மேஜர் சுந்தரராஜன், நாகேஷ், பண்டாரியாய்,
நடித்த—
கௌரவம்
(சஸ்டமென் கலர்)
2-வது வாரம்
கிங்ஸ்லி சிவாஜி-சரோஜாதேவி
நடித்த — **ஆலயமணி**

லிடோ (யாழ் நகர்) 5-வது வெற்றி வாரம்
சிவாஜி, ஜெயலலிதா, விஜயகுமார், சுந்தரராஜன்
—நடித்த
அன்பைத் தேடி
(சஸ்டமென் கலர்)
வெலிங்டன் 7-வது வாரம்
—யாழ்நகர்
சீர்காழி கோவிந்தராஜன், டி. ஆர். மகாலிங்கம் நடித்த—
அகத்தியர்
(கலர்)